

ноніѣ, и за сичкото имъ ^{сѣо} аполско время въ речените земли, сирѣчь ѿ 862 до 885. — Подыръ Меѳодіевѣтъ смърть (885) когато ся подигна страшно и свирѣпо гоненіе върху Славенското священство по оныя земли, което е предводилъ лукавый Епископъ Віхінгъ, оставилъ с. Клим. Моравіѣ и съ другарыте си Наума и Ангелара презъ Бѣлградъ дошълъ въ отечеството си Бѣлгаріѣ (а другите Гораздъ, Савва и Лаврентій пѣтували сѣ за Бѣлгаріѣ изъ други пѣтъ), гдѣто е ѿ тамошныѣтъ царскій намѣстникъ, властникъ *Боритана* (Ханаборите) сърчано и учтиво пріятъ, и на царъ Бориса проведенъ былъ. Царатъ наложи на велможѣтъ си *Честслава*, да ся за Ангелара погрижи, а Климента и Наума заведе въ дворѣтъ *Ехачесовъ*, гдѣ то ги е царски гощавалъ и самъ себе ѿ поученіето имъ въ наукѣтъ хрстіанскѣ душиеспасително ползовалъ. Подыръ нѣколко время царъ Борисъ а въ крещеніето Михаилъ преименованъ, ѿ дѣли ѿ царството си Югозападнѣтъ часть, Кутмицивицы названъ, еднѣ часть ѿ сегашнѣтъ Албаніѣ и Македоніѣ, както ся вижда, мѣстото ѿ Вардаръ и Скопіѣ до Балона, постави надъ неѣ Добета за управитель; пакъ съ него наедно испроводи и Климента за